

АЛГОРИТМИЧНИЯТ ЛОГОС, МЕДИЙНАТА ЕКОСИСТЕМА И СТЕГАНОГРАФИЯТА: БОГОСЛОВСКО-ФИЛОСОФСКИ МОДЕЛИ ЗА ЕЗИКА В ЕПОХАТА НА ИЗКУСТВЕНИЯ ИНТЕЛЕКТ

Евелина Здравкова, Елена Симова

Университет по библиотекознание и информационни технологии

Резюме: В контекста на съвременните трансформации на дигиталната култура и нарастващата роля на изкуствения интелект в процесите на познание и комуникация, докладът изследва взаимодействието между понятието „логос“, алгоритмичния език на изкуствения интелект, съвременните медии и стеганографията. Алгоритмичният логос се разглежда като нова форма на рационалност, при която структурирането на реалността, организирането на информацията и създаването на смисъл се осъществяват чрез кодове, алгоритми и автоматизирани логически процедури – своеобразен „машинен разум“, който съпътства човешкия. На основата на богословската антропология, философията на езика и медийната теория се предлага модел за разбиране на това как смисълът се структурира, филтрира, скрива и трансформира в дигиталната среда, включително чрез механизми на алгоритмичен контрол и дигитален авторитет, които влияят върху възприятието за истина и доверие. Стеганографията се анализира като философски феномен, свързан с диалога между експлицитното и имплицитното послание, разкриващ допълнителни пластове на смислова дълбочина и рискове от скрито влияние в съвременния свят. Анализът показва, че макар изкуственият интелект и медиите да функционират като посредници в разпространението и обработката на знание, те не са негови първични източници. Алгоритмичният логос въвежда нови форми на власт, ефективност и интерпретация, които преоформят човешкото общуване и познание.

Ключови думи: медии; стеганография; изкуствен интелект; алгоритмичен логос; машинен разум

ВЪВЕДЕНИЕ

Съвременната медийна среда се отличава с доминиращата роля на дигиталните платформи, социалните мрежи и алгоритмично генерираното съдържание, които предават информация и активно участват в структуриране на дискурса, формиране на интерпретации и селекция на значими теми. В този контекст възниква необходимостта от преосмисляне на понятието „логос“ – не като чисто комуникационен инструмент, а като принцип на смислов порядък и посредничество на знанието. Богословската традиция, отразена в пролога на Евангелие от Йоан, предоставя рамка за разбиране на словото като носител на смисъл, която в условията на съвременната дигитална среда се трансформира под влиянието на алгоритмичния логос. Последният се проявява като нова форма на рационалност, при която информацията се организира и интерпретира чрез кодове, правила и автоматизирани логически процедури.

Комуникационната среда на XXI век се характеризира с парадоксална същност – тя е едновременно прозрачна и скрита. Алгоритмите на социалните мрежи оформят видимото съдържание, докато стеганографските техники позволяват предаването на информация чрез латентни и кодирани канали. В този смисъл медиите и алгоритмичните системи се превръщат в активни участници в процесите на смислообразуване, което поставя фундаменталния въпрос: какво означава логос в свят, в който смисълът може да бъде едновременно явен, алгоритмично филтриран и скрит в дигитални кодове?

Ускорената дигитализация и експанзията на изкуствен интелект водят до дълбоки трансформации в езика, които надхвърлят неговите традиционни функции като средство за комуникация и познание. Езикът се превръща в медиатор между човешкото и машинното, между смисъла и алгоритъма, между явното и скритото. Настоящото изследване има за цел да анализира тези трансформации чрез концепцията за „алгоритмичния логос“, разглеждан в контекста на съвременната медийна екосистема и през призмата на стеганографията като форма на скрито означаване.

Основният изследователски въпрос, който се поставя, е как класическите философски и богословски модели на езика могат да бъдат преосмислени в условията на алгоритмично генерирана комуникация. Във връзка с това се търси отговор на въпроса дали алгоритмичният език може да бъде мислен като предложение, редукция, или трансформация на традиционното понятие за логос.

МЕТОДОЛОГИЯ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Настоящото изследване се основава на интеграция на интердисциплинарни подходи, позволяващи комплексното осмисляне на многопластовия феномен на алгоритмичния логос. Включването на философски, богословски, медийни и технологични измерения изисква синтетична методологическа рамка, която обединява теоретичен анализ, херменевтика и критическа рефлексия.

В центъра на изследването стои философско-аналитичният подход, чрез който понятието „логос“ се концептуализира като фундаментална категория на мисленето, обединяваща разум, слово и онтологичен порядък. Анализът се основава на класическите интерпретации на логоса от античната философия, представени от Хераклит и Аристотел, и ги съпоставя със съвременните концепции за алгоритмичност, формализация и изчислимост, изграждайки теоретична основа за дефиниране на алгоритмичния логос като специфична форма на рационалност, реализирана чрез дигитални структури.

Паралелно се прилага богословско-херменевтичен подход, насочен към интерпретацията на логоса в християнската традиция, с акцент върху Евангелие от Йоан. Чрез херменевтични процедури се изследва съотношението между божественото Слово като носител на истина и смисъл и съвременните форми на алгоритмично генериран език.

Медийно-екологичният анализ е вдъхновен от Маршал Маклуън, според когото медиите функционират като структуриращи среди на възприятие и ко-

муникация. В този контекст медийната екосистема се разглежда като динамична и самоорганизираща се среда, в която алгоритмите определят селекцията, приоритизацията и циркулацията на информация, трансформират езика и влияят върху формирането на значения.

Допълнително се прилага аналитичен преглед на принципите на изкуствен интелект с цел изследване на механизмите на машинно обучение и функционирането на съвременните езикови модели. Акцентът е върху разграничението между синтактичната обработка на езика от алгоритмичните системи и семантичната и прагматична дълбочина на човешкото разбиране.

Също така се включва семиотичен и стеганографски анализ, разглеждащ стеганографията като техническа практика и като концептуална метафора за скритите пластове на значение в комуникацията. Чрез този подход се изследват механизмите на кодиране, декодиране и прикриване на смисъл в дигиталната среда.

В рамките на методологията се използва и сравнителен подход, чрез който се осъществява съпоставка между различни модуси на езика и логоса – човешки и машинен, явен и латентен, трансцендентен и алгоритмичен. Този сравнителен анализ позволява идентифициране на структурни аналогии и съществени различия, очертавайки границите на приложимост на всяка концепция.

Изследването включва критически и етичен анализ, насочен към проблематиката на истината, манипулацията и властовите отношения в алгоритмично медирана комуникация, като разглежда въпросите за прозрачност, отговорност и въздействие върху човешката автономия и идентичност.

По този начин използваната методология представлява комплексен и интегративен модел, който обединява различни научни традиции и осигурява задълбочено изследване на трансформациите на езика и смисъла в съвременната дигитална и алгоритмична среда.

ЛОГОСЪТ МЕЖДУ ФИЛОСОФИЯТА И АЛГОРИТЪМА

Понятието „логос“ заема централно място в историята на философската мисъл. Още при Хераклит логосът се разбира като универсален принцип, който структурира космоса и придава ред на битието. В по-късната философска традиция, особено при Аристотел, логосът се свързва с рационалността, аргументацията и способността за изразяване на истина чрез езика.

В съвременния технологичен контекст логосът претърпява трансформация – „превежда“ се в алгоритмична форма. Алгоритъмът може да бъде разглеждан като формализирана структура на мислене, която оперира чрез правила, операции и изчисления. В този смисъл „алгоритмичният логос“ представлява редуцирана, но функционално ефективна версия на логоса, лишена от интенционалност, но способна да генерира езикови структури.

Тази трансформация поставя въпроса за границите на рационалността: дали алгоритмичната обработка на езика е достатъчна, за да се говори за смисъл, или тя остава на нивото на синтактична симулация?

БОГОСЛОВСКАТА ПЕРСПЕКТИВА: ЛОГОСЪТ КАТО СЛОВО

В християнската традиция понятието „логос“ придобива онтологично и теологично измерение, като неговият фундаментален смисъл се изразява в пролога на Евангелие от Йоан. Там се заявява: „В началото бе Словото, и Словото беше у Бога, и Словото беше Бог“ (Bible. John 1:1) В този контекст логосът не се разбира единствено като принцип на рационалност, а като жива, твореща и открояваща реалност, която осигурява връзката между Бога, света и човека (Heidegger, 1959).

Словото се явява носител на смисъл, истина и цел, като неговата функция надхвърля чисто комуникативната роля на езика и го поставя в центъра на онтологическото измерение на битието.

Съпоставката между божествения логос и съвременния алгоритмичен език разкрива принципно различие. Докато богословското слово носи автентичен смисъл и целенасочена истина, алгоритмично генерираният език функционира чрез вероятностни модели, статистически зависимости и изчислителни алгоритми. Той не „разбира“ значението, а „произвежда“ езикови форми, които са функционално коректни, но лишени от интенционалност и онтологическа дълбочина (Bender et al., 2021).

Това разграничение има съществени философски и богословски импликации, тъй като поставя под въпрос възможността за автентичен смисъл в контекста на автоматизирана комуникация. Необходимостта от преосмисляне на езика като носител на истина става особено очевидна в дигиталната и алгоритмично медирана среда, където процесите на смислообразуване са делегирани на машини и статистически модели. Съвременният алгоритмичен език, както подчертава Жак Дерида (Derrida, 1976), е лишен от „присъствие“.

СТЕГАНОГРАФИЯТА КАТО МОДЕЛ НА СКРИТИЯ СМИСЪЛ

Особено значение в дигиталната комуникация придобива стеганографията – практика за скриване на информация в други съобщения. Тя функционира като технически инструмент за кодиране на данни и като концептуална метафора за латентните слоеве на значение в съвременния език (Anderson, 1998; Provos, 2003).

Алгоритмичните системи често оперират като „черни кутии“, където смисълът остава скрит зад сложни изчислителни процеси; потребителят възприема резултата, но не и логиката на неговото генериране (Zander, Armitage, 2007).

Стеганографията и алгоритмичният логос създават нова форма на комуникация, при която значението е латентно, а интерпретацията – ограничена. Текстът вече съдържа множество скрити слоеве на смисъл, които не са видими на пръв поглед, но оказват влияние върху възприятията на получателя (Есо, 1979). Това подчертава, че алгоритмично медираната комуникация комбинира явен и скрит смисъл, явяващ се ключов фактор за разбиране на съвременния език като пространство на частична непрозрачност и кодираност.

ЕТИКА В АЛГОРИТМИЧНАТА ОБРАБОТКА НА ЕЗИКА

Алгоритмизацията на езика – процесът, чрез който езиковите форми се обработват, организират и генерират чрез алгоритми и изчислителни системи – поражда редица етични и социални проблеми, свързани с истината, манипулацията и властовите отношения (Zuboff, 2019).

Алгоритмите, които управляват информационните потоци в социалните мрежи, търсачките и платформите за препоръки, не функционират като неутрални посредници, а като активни инструменти за селекция и конструиране на съдържание.

Например алгоритмите на Meta Platforms и Google използват модели за прогнозиране на интересите на потребителите и приоритизиране на информацията. Това може да доведе до формиране на „ехо камери“ (echo chambers), в които потребителят е изложен главно на съдържание, което потвърждава вече съществуващите му убеждения (Pariser, 2011).

По този начин вниманието и възприятията на индивида се управляват от алгоритми, което създава потенциал за социална манипулация и конструиране на обществено мнение.

Липсата на прозрачност и отчетност в алгоритмичните системи допълнително усложнява проблема. Потребителите често не разбират как и защо дадена информация се появява в тяхната информационна среда – явление, което Cathy O'Neil (O'Neil, 2016) описва като „оръжие на масовото разрушение на данни“ (weapons of math destruction). Това води до значително ограничаване на автономията на субекта, тъй като неговата способност за критическо мислене и информирано решение се намира под влиянието на непрозрачни механизми.

Шошана Зубоф въвежда концепцията за „надзорен капитализъм“ (surveillance capitalism), която описва как данните за поведението на потребителите се събират, анализират и използват за прогнозиране и управление на действията им (Zuboff, 2019¹). Тази перспектива показва, че езикът и комуникацията в дигиталната среда не са неутрални, а са вплетени в мрежи от икономически интереси, властови структури и алгоритмични механизми за контрол.

Практически пример за етичните предизвикателства е използването на алгоритми за препоръчване на новини и съдържание по време на изборни кампании. Изследвания показват, че персонализирани информационни потоци могат да увеличат поляризацията и да ограничат достъпа на гражданите до балансирана информация (Bakshy et al., 2015).

По същия начин автоматизирани чатботове и генеративни езикови модели могат да създават убедително съдържание, което е достоверно на вид, но фалшиво по съдържание, създавайки риск от масова дезинформация.

От тези съображения следва необходимостта от разработване на етично обосновани модели за използване на изкуствен интелект и алгоритмична обработка на езика. Тези модели трябва да гарантират човешката автономия, свобода на мислене, достойнство и способност за критическо оценяване на информацията. Те включват принципи като прозрачност на алгоритмите, отчетност

на решенията, ограничаване на манипулативните практики и защита на личните данни (Floridi et al., 2018).

По този начин изследването на етичните измерения на алгоритмичния език подчертава, че технологичната ефективност не може да бъде отделена от социалната и морална отговорност, а човешката интерпретация и критическо мислене остават ключови за запазването на автономията и справедливостта в дигиталната епоха.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗСЛЕДВАНЕТО

Изследването потвърди, че алгоритмичният логос функционира като редуцирана форма на традиционния логос. Той е способен да генерира структурирани текстове и комуникационни модели, но е лишен от интенционалност, семантична дълбочина и онтологическа значимост. Алгоритмите организират езика чрез логически и статистически зависимости, което позволява функционална рационалност, но не осигурява автентичен смисъл в класическия философски или богословски контекст (Bender et al., 2021; Derrida, 1976).

Анализът на алгоритмично управляваните медийни платформи показва, че езикът в дигиталната среда се адаптира към филтрите, алгоритмичните метрики за внимание и системите за препоръки, т.е. това е трансформация на медийната екосистема

В резултат се формират персонализирани „езикови реалности“, при които смисълът е фрагментиран, а комуникацията – силно зависима от технологичния посредник (Pariser, 2011; Gillespie, 2013). Това води до нови форми на медийна култура, в които потребителят възприема съдържанието в съответствие с алгоритмичните приоритети, а не според универсални критерии за истина.

Приложението на концепцията за стеганография като метафора за скрит смисъл разкрива наличието на латентни нива на значение в алгоритмично генерирани текстове и медийни продукти. Скрытата структура на информацията води до феномена на „частична непрозрачност“: потребителят възприема резултата, но не и процеса на неговото генериране. Това поставя под въпрос възможността за пълна интерпретация на съобщението и подчертава ролята на алгоритмичния посредник като активен конструктор на смисъл (Anderson, 1996; Provos, 2003).

Съпоставката с класическия логос показва фундаментално различие между божественото или философското слово, което носи смисъл, истина и цел, и алгоритмичния език, който функционира върху вероятности, статистически модели и формули. Това подчертава, че алгоритмичният логос е инструментален и прагматичен.

Резултатите от изследването показват, че алгоритмичният контрол върху езика има пряко отражение върху властовите отношения, обществената автономия и манипулацията. Данните и алгоритмичните езикови модели могат да се използват за насочване на вниманието, формиране на нагласи и регулиране на социалното поведение. Това подчертава необходимостта от разработване на етични рамки, прозрачни алгоритми и механизми за отчетност, които да защитават човешката свобода, критическото мислене и достойнството на индивида (Zuboff, 2019; Floridi et al., 2018).

Резултатите показват, че алгоритмичният логос представлява нов феномен в областта на езика, който е ефективен функционално, но ограничен по отношение на смисъла и истината. Медийната среда и стеганографският принцип подчертават сложността на съвременната комуникация, като показват, че езикът вече не може да се разбира извън технологичния и социалния контекст.

ДИСКУСИЯ

Настоящото изследване разкрива, че езикът в дигиталната епоха претърпява съществени трансформации под влиянието на алгоритмичното посредничество и изкуствения интелект. Алгоритмичният логос функционира като редуцирана форма на класическия логос – способен да структурира текстове и комуникационни потоци, но лишен от интенционалност, семантична дълбочина и онтологическа значимост (Bender et al., 2021; Derrida, 1967). Тази функционална рационалност се различава фундаментално от богословската концепция за логос, която носи смисъл, истина и цел (John 1:1; Heidegger, 1959).

Анализът на медийната екосистема показва, че алгоритмичните платформи не са неутрални посредници, а активно конструират информационната среда чрез филтри, системи за препоръки и метрики за внимание. Това води до формирането на персонализирани „езикови реалности“, в които смисълът е фрагментиран и зависим от технологичния посредник (Pariser, 2011; Gillespie, 2014). Стеганографията се проявява като ключова метафора за скритите пластове на значение, показвайки, че съвременната комуникация комбинира явен и латентен смисъл (Anderson, 1996; Provos, Honeyman, 2003; Eco, 1979).

Съпоставката между алгоритмичния и божествения логос подчертава разликата между инструменталната функционалност на машинното слово и автентичната смислова и онтологична дълбочина на класическото и богословското слово. Алгоритмичното генериране на език оперира чрез вероятностни модели и статистически зависимости, което създава нови форми на власт, социална манипулация и контрол на вниманието (Zuboff, 2019; Floridi et al., 2018). Примери за това са алгоритмичните филтри на социалните мрежи и препоръчващите системи, които формират „ехо камери“ и повишават риска от поляризация на общественото мнение (Pariser, 2011; Bakshy et al., 2015).

Дискусията подчертава необходимостта от интегративен подход за осмисляне на съвременния език. Технологичната ефективност на алгоритмичния логос трябва да бъде съчетана с философско, богословско, медийно и етично осмисляне. Човешката интерпретация, критическото мислене и автономията остават ключови за запазването на смисъла и истината в дигиталната комуникация.

Следователно бъдещето на езика зависи не само от технологичното развитие, но и от способността на обществото да разработва прозрачни алгоритми, отчетни системи и етични рамки, които да гарантират защита срещу манипулация, загуба на смисъл и ерозия на критическата автономия. По този начин алгоритмичният логос може да бъде разглеждан както като функционален инструмент, така и като обект на критическо философско и социално осмисляне.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Настоящото изследване демонстрира, че езикът в контекста на епохата на изкуствения интелект преживява значителни и дълбоки трансформации. Концепцията за „алгоритмичен логос“ очертава специфична форма на рационалност, която, въпреки своята функционална ефективност и способност да структурира текстове и комуникационни потоци, остава ограничена по отношение на семантичната дълбочина, интенционалността и възможността да предава автентичен смисъл и истина.

Съпоставката с класическите философски и богословски модели на логоса подчертава, че съвременният език не може да бъде адекватно разбран единствено чрез технически или инструментални категории. Пълноценното осмисляне на дигиталната комуникация изисква интегриран подход, който обединява философски, богословски, медийни и технологични перспективи, за да се разкрият структурите на смисъла, значението и интерпретацията.

Следователно бъдещето на езика зависи от технологичния напредък и алгоритмичната автоматизация и от способността на човека да съхрани и преосмисли неговото значение като носител на истина, смисъл и човешка идентичност. Алгоритмичният логос представлява нова форма на езикова рационалност, приспособена към медийни и технологични условия, но ограничена по отношение на онтологичната дълбочина и способността да открива трансцендентен смисъл.

Във връзка с това бъдещото развитие на езика изисква съчетаване на технологични иновации с критическо философско осмисляне, което да гарантира съхраняването на неговата човешка и духовна същност, както и способността му да бъде средство за истинско познание и комуникация.

REFERENCES

- Anderson, R. (1996). Stretching the Limits of Steganography. *IEEE Computer*, 29(2), 75–78.
- Anderson, R., Petitcolas, F. (1998). On The Limits of Steganography. *IEEE Journal on Selected Areas in Communications*, 16, 474–481. DOI :10.1109/49.668971.
- Aristotle. *Politics: A Treatise on Government*. <https://www.gutenberg.org/ebooks/6762>
- Bakshy, E., Messing, S., Adamic, L. (2015). *Political science. Exposure to ideologically diverse news and opinion on Facebook*. Science (New York, N.Y.). 348. 10.1126/science.aaa1160. 1130–1132
- Bender, E. M., Gebru, T., McMillan-Major, A., Shmitchell, S. (2021). On the Dangers of Stochastic Parrots: Can Language Models Be Too Big? *Proceedings of the 2021 ACM Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*. 899 pages. ISBN 9781450383097. Pages 610–623. [viewed 5 April 2026] Available from: <https://dl.acm.org/doi/epdf/10.1145/3442188.3445922>)
- Bible. Jhon 1:1 <https://www.biblegateway.com/passage/?search=%D0%99%D0%BE%D0%B0%D0%BD%201&version=ERV>)
- Derrida, J. (1976) *Of Granunatology*. Translated by Gayatri Chakravorty Spivak. The Johns Hopkins University Press Baltimore and London. 444 pages. ISBN 0-8018-

- 1841--9 (hardcover). https://monoskop.org/images/8/8e/Derrida_Jacques_Of_Grammatology_1998.pdf
- Diogenes Laertius. *Lives and Opinions of Eminent Philosophers*. Translated by Charles Duke Yonge (1853) <https://web.archive.org/web/20071104074151/http://classicpersuasion.org/pw/diogenes/>
- Diogen Laertsiy. *Zhivotat Na Filosofite*. Sofia: Narodna kultura, 1985. 304 s. Kod 04 9536672411/5571-9-85. [Диоген Лаерций. *Животът на философите*. София: Народна култура, 1985. 304 с. Код 04 9536672411/5571-9-85]
- Eco, U. (1979). *The Role of the Reader: Explorations in the Semiotics of Texts*. Indiana University Press, 1979. ISBN 025320318X, 9780253203182. Pp. 273.
- Floridi, L., Josh, C. (2018) AI4People-An Ethical Framework for a Good AI Society: Opportunities, Risks, Principles, and Recommendations. *Minds & Machines* 28, 689–707). <https://doi.org/10.1007/s11023-018-9482-5>
- Gillespie, T. (2013). The Relevance of Algorithms. In *Media Technologies: Essays on Communication, Materiality, and Society*. MIT Press. DOI:10.7551/mitpress/9780262525374.003.0009
- Heidegger, M. *On The Way To Language*. Unterwegs zur Sprache – translated by Peter D. Ht:RTZ. Harper & Row, Publishers. New York. 1959. p. 209. ISBN 0-06-063859-1 [https://libraryofagarth.com/Philosophy/Martin%20Heidegger/On%20the%20Way%20to%20Language/Heidegger,%20Martin%20-%20On%20the%20Way%20to%20Language%20\(Harper%20&%20Row,%201982\).pdf](https://libraryofagarth.com/Philosophy/Martin%20Heidegger/On%20the%20Way%20to%20Language/Heidegger,%20Martin%20-%20On%20the%20Way%20to%20Language%20(Harper%20&%20Row,%201982).pdf)
- Heraklit Efeski. (2016) *Proniknovenia. Filosofski fragmenti*. Sofia: Gutenberg. 76 s. ISBN 9786191760770. [Хераклит Ефески. *Проникновения. Философски фрагменти*. София: Гутенберг, 2016. 76 с. ISBN 9786191760770]
- O'Neil, C. (2016). *Weapons of Math Destruction: How Big Data Increases Inequality and Threatens Democracy*. Crown Publishing Group Affil. of Random House, New York, NY United States. ISBN: 978-0-553-41881-1. Pages: 272. DOI: 10.5555/3002861
- Ot Yoana Sveto Evangelie. *Sveshteno Pisanie*. Izdanie Na Svetia Sinod Na Balgarskata Tsarkva. Последно посетен на 5 април 2026. Достъпен на URL: <https://www.pravoslavieto.com/bible/nz/ioan.htm> [От Йоана Свето Евангелие. Свещено писание. Издание на Светия Синод на Българската църква. Последно посетен на 5 април 2026]. Достъпен на URL: <https://www.pravoslavieto.com/bible/nz/ioan.htm>
- Provos, N., Honeyman, P. (2003). Hide and seek: An introduction to steganography. *Security & Privacy, IEEE*, 1, 32–44. DOI: 10.1109/MSECP.2003.1203220.
- Pariser, E. (2011). *The Filter Bubble: What the Internet Is Hiding from You*. Penguin Books. Penguin Books Limited. 2011. ISBN 014196992X, 9780141969923. Pp. 304
- Zander, S., Armitage, G., Branch, P. (2007). A Survey of Covert Channels and Countermeasures in Computer Network Protocols. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*, Volume 9, Issue 3, pp. 44–57. Published: 01 July 2007. Publication History. <https://doi.org/10.1109/COMST.2007.4317620>
- Zuboff, S. (2019). The Age of Surveillance Capitalism: The Fight for a Human Future at the New Frontier of Power. *PublicAffairs*, p. 691. ISBN: 9781541758001, 1541758005.

ALGORITHMIC LOGOS, MEDIA ECOSYSTEM AND STEGANOGRAPHY: THEOLOGICAL-PHILOSOPHICAL MODELS FOR LANGUAGE IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Abstract: *In the context of contemporary transformations of digital culture and the growing role of artificial intelligence in the processes of cognition and communication, the report explores the interaction between the concept of logos, the algorithmic language of artificial intelligence, modern media and steganography. Algorithmic logos is considered as a new form of rationality, in which the structuring of reality, the organization of information and the creation of meaning are carried out through codes, algorithms and automated logical procedures – a kind of “machine intelligence” that accompanies human intelligence. Drawing on theological anthropology, philosophy of language, and media theory, a model is proposed for understanding how meaning is structured, filtered, hidden, and transformed in the digital environment, including through mechanisms of algorithmic control and digital authority that influence perceptions of truth and trust. Steganography is analyzed as a philosophical phenomenon related to the dialogue between explicit and implicit messages, revealing additional layers of semantic depth and risks of hidden influence in the contemporary world. The analysis shows that while artificial intelligence and media function as intermediaries in the dissemination and processing of knowledge, they are not its primary sources. Algorithmic logos introduces new forms of power, efficiency, and interpretation that reshape human communication and cognition.*

Keywords: *media; steganography; artificial intelligence; algorithmic logos; machine intelligence*

Chief Assist. Prof. Evelina Zdravkova, PhD

Researcher ID Web of Science: AAW-5430-2020

ID ORCID: 0000-0002-5253-7569

Department of Library Sciences

Chief Expert of Research and International Affairs dept.

University of Library Studies and Information Technologies

Sofia, Bulgaria

E-mail: e.zdravkova@unibit.bg

Elena Simova, PhD Student

University of Library Studies and Information Technologies

Sofia, Bulgaria

E-mail: e.simova@unibit.bg